

ζομένη καλλιέργειας τῶν μικροβίων τοῦ ἰσχυροῦ καὶ σταθεροῦ χοληρικοῦ ἰοῦ, νὰ καταστήσῃ τοῦτον τοσοῦτον ἐλαφρόν, τοσοῦτον ἐξησθενημένον, ὥστε ἐνιέμενος οὗτος ὑποδορεῖται καὶ εἰς μεγάλας ἐπιδόσεις νὰ μὴ ἐπιφέρει οὐδὲ κἄν νέκρωσιν. Ὀνόμασε δὲ τὸν μὲν ἐξησθενημένον ἰὸν «ἀσθενῆ ἀντιχοληρικὸν ἰὸν», τὸν δὲ σταθερὸν «ἰσχυρὸν ἀντιχοληρικὸν ἰὸν». Προέβη κατόπιν εἰς σειρὰν πειραμάτων ἐπὶ ἰνδικῶν χοιριδίων, περιστερῶν, κονίκλων καὶ μετὰ χαρᾶς παρετήρησεν ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα ἐμβολιασθέντα προηγουμένως διὰ τοῦ ἀσθενοῦς ἀντιχοληρικοῦ ἰοῦ, δύνανται νὰ δεχθῶσιν ὑποδορεῖται τὸν ἰσχυρὸν χωρὶς νὰ προκληθῇ οὐδ' ἡ ἐλάχιστη νέκρωσις, προσέτι δ' ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα ὑποστάντα τὰς δύο ταύτας ἐνέσεις, τὰς τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἰσχυροῦ ἀντιχοληρικοῦ ἰοῦ, καθίστανται ἀπρόσβλητα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τῆς χολέρας, καθ' ὅσονδήποτε τρόπον καὶ ἂν εἰσδιβάξῃται οὗτος εἰς τὸ σῶμα τοῦ ζώου, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς ἀμέσου εἰς τὰ ἔντερα εἰσαγωγῆς τῶν μικροβίων.

Ἐπόμενον ἦτο ἡ ἐπιτυχία αὐτῆ νὰ πληρώσῃ θάρρους τὸν Ῥώσον ἰατρὸν καὶ νὰ παράσχῃ αὐτῷ τὴν τόλμην νὰ δοκιμάσῃ τοὺς δι' ἀντιχοληρικοῦ ἰοῦ ἐμβολιασμούς καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπὶ τριῶν διάφορον ὅλως ὀργανισμῶν ἐχόντων ζῶων, τῶν ἰνδικῶν χοιριδίων, τῶν κονίκλων καὶ τῶν περιστερῶν, ὁ ἀντιχοληρικός ἰὸς τοῦ Χάφκην ἐνήργει ὁμοίως, οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπῆρχε νὰ παραλλάξῃ ἡ δράσις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπὸ τῆς σκέψεως ταύτης ὀρμώμενος πρῶτος αὐτὸς τὴν 18ην Ἰουλίου ὑπέστη τὴν πρώτην ἔνεσιν ἐνέχυσεν ὑποδορεῖται εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν αὐτοῦ ἀσθενῆ ἀντιχοληρικὸν ἰὸν εἰς ποσότητα ἀνωτέραν τῆς διὰ τὰ ζῶα ὀρισμένης. Ἐπῆλθε γενικὴ κακουχία διαρκέσασα εἰκοσιτετράωρον μετ' ἀνυψώσεως τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος (ἀπὸ 36,6 ἀνῆλθεν εἰς 37,5) μεθ' ἀλαλγίας, ξηρότητος τῆς γλώσσης, πυκνότητος τῶν οὐρῶν, ἀνευ ὁμῶς διαταραχῆς τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐνέσεως ἀνεπτύχθη πόνος, ἐλαφρὰ διόγκωσις τοῦ περὶ αὐτὴν δέρματος δι' ἐγνωσθήσαν δὲ προσέτι καὶ δύο ἀριστεροὶ λεμφικοὶ ἀδένες. Τὸ ἄλλο ἐξέλιπε τὴν 24ην ἡμέραν, ἐν ᾗ ἡ διόγκωσις διετηρεῖτο μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐλαττωμένη καὶ ἐκλιπούσα καὶ αὐτὴ τὰς ἐπομένους ἡμέρας.

Τὴν 24ην Ἰουλίου ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐμβολιασμοῦ, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἐγένετο ἔνεσις ἐν τῷ ὑποδορεῖται συνεκτικῷ ἰσθμῷ τοῦ δεξιῦ πλευροῦ δι' ἰσχυροῦ ἀντιχοληρικοῦ ἰοῦ, ἀποτελοῦντος τὸν δευτέρου πρὸς ἐμβολιασμὸν ἰὸν. Ἡ ἔνεσις αὕτη προὐκάλεσεν ὕψωσιν τῆς θερμοκρασίας καὶ τοπικὸν ἄλλοις οὐδεμίαν ὁμῶς ἐξοίδησις τοῦ δέρματος καὶ τῶν ἀδένων παρατηρήθη. Ἡ θερμοκρασία ἀνῆλθε μέχρι τοῦ 38,6°. Μετὰ τεσσαρακοντακτῶρον ἀπὸ τῆς ἐνέσεως τὰ πάντα ἐπανῆλθον εἰς τὸ κατὰ φύσιν, πλην τοῦ τοπικοῦ ἄλλοις παρελθόντος τὴν τρίτην ἡμέραν. Ἐπὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος οὐδὲν παρατηρήθη.

Τὰ αὐτὰ περίπου παρατηρήθησαν καὶ ἐπὶ τριῶν φίλων αὐτοῦ (δύο ἰατρῶν καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ) ὑποστάντων τὰς ἐνέσεις τῶν δύο ἀντιχοληρικῶν ἰῶν. Ὁ Χάφκην, στήριζόμενος εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας, συνάγει ὅτι «ὁ διὰ τῶν δύο ἀντιχοληρικῶν

ἰῶν ἐμβολιασμός, οἷ ἡ ἀπὸ τῆς χολέρας προφυλακτικὴ ἐνέργεια ἐβεβαιώθη ὀριστικῶς ἐπὶ τῶν ζῶων, οὐδὲν ἀκίβδονον ἐπιφέρει τῷ ἀνθρώπῳ, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον παραβιάπτει τὴν ὑγείαν αὐτοῦ, τοῦτου δ' ἔνεκα καὶ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ θάρρους καὶ ἀνευ φόβου». Ἐν τέλει δ' «ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ἐξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐνέσεως καθίσταται τις ἀπρόσβλητος ὑπὸ τῆς χολέρας».

ΙΩΑΝ. Γ. ΦΛΩΡΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Καινιζβέργῃ, πόλει παραθαλασσίῳ τῆς Γερμανίας καὶ πατρίδι τοῦ φιλοσόφου Καντίου, παρετηρήθη ἐσχάτως περίεργον καὶ μεγαλοπρεπὲς μετεωρολογικὸν φαινόμενον. Περί τὴν δευτέραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἀπ' οὗ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἐπεκράτησε πνιγρὸς καύσων, ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὀλίγον ἐξω τοῦ λιμένος ἰσχυρόταται ἠλεκτρικαὶ κενώσεις, καθ' ἃς ἠκούσθησαν βρονταὶ συνεχεῖς ἐπέλαμψε δὲ ὁ οὐρανός, ὡς θάλασσα πυρίνη ἀντανακλωμένη εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἐν οἷς τρεῖς ὤφθησαν βυθιζόμενα μετὰ λάμψεως ἀποθαμβούσης ἠλεκτρικὰ βέμβηματα. Τὸ δίωρον τοῦτο θέαμα ἐπηκολούθησε θύελλα μετὰ βροντῶν ἀνευ ἀστραπῶν, αἵτινες ἀρῦνισαν τοὺς κατοίκους, ἐκπλήκτους διὰ τὴν βροχὴν, τὴν πίπτουσαν ἐξ οὐρανοῦ σχεδὸν ἀνεφέλου.

— Ὁ ἀντάποκοιτὴς ἀμερικανικῆς τινος ἐφημερίδος διηγήθη πρῶτος τὴν ἐπομένην δολοφονικὴν ἀπόπειραν, ἣτις ἐγένετο ἐσχάτως κατὰ τῆς Βασιλείσσης Βικτωρίας. Ἡ Α. Μ. περιώδευεν ἐφ' ἀμάξης ἐν Cowes, ὅταν ἀνθρωπὸς τις, εὐπρεπὲς ἐνδεδυμένος, ἐπλησίασε τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸν ἠρώτησεν εὐγενῶς ἂν ἦτο αὐτὴ ἡ Βασίλισσα, ἡ ὁποία κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἤρχετο. Ἐπὶ τῇ καταφατικῇ ἀπαντήσει τοῦ διευθυντοῦ, ὁ ἄγνωστος ἔτρεξεν ὀρμητικῶς κατὰ τῆς βασιλικῆς ἀμάξης, χειρονομῶν ζωηρῶς καὶ φωνάζων ὅτι ἦτο κόμης ξένος καὶ ὅτι εἶχεν ὀρκισθῆ νὰ φωνεύσῃ τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προσφθάσῃ νὰ το κάμῃ, συνελήφθη ὑπὸ τῶν θεραπόντων τῆς Μεγαλειότητος τῆς καὶ ὠδηγήθη κατευθεῖαν εἰς τὸ Φρενοκομεῖον.

— Ἡ τύχη, ἣτις ἐπεφυλάσσετο εἰς τοὺς κυριωτέρους ῥήτορας, τοὺς προσφωνήσαντας τὸν πρίγκιπα Βισμαρκ, κατὰ τὴν τελευταίαν του θριαμβευτικὴν περιόδειαν, ἀποδεικνύει ἀληθῶς τὸ θρολούμενον ὅτι ὁ ποῶν ἀρχικαγγελάριος ἔχει κατὰ μάτι. Οὕτω, μέγας Βαδαῖος βιομηχανός, ὅστις μετέβη εἰς Κίσιγγεν ἐπὶ κεφαλῆς τιμητικῆς τινος πρεσβείας καὶ ἐχαίρειται τὸν πρίγκιπα, ἀπέθανε μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ὁ δὲ Λίψιος, ὁ γνωστός καθηγητὴς τῆς θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γένης, ὁ ὁποῖος ἐπ' ὄνομαι τοῦ Πανεπιστημίου τοῦτου προσεφώνησε τὸν Βισμαρκ διερχόμενον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπέθανε καὶ αὐτὸς προ ὀλίγων ἡμερῶν.

— Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Κετίγγης εἰς τὸν «Νέον Χρόνον» τῆς Πετροπόλεως, μεθ' ὅλας τὰς ἀνενεργείας τοῦ Μιλάνου ὁ νεαρὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος θά μνηστευθῇ τὴν νεωτάτην θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου, πριγκίπισσαν Βέραν γεννηθεῖσαν τῷ 1887. Ἀλλὰ τὸ συναίεσιν τοῦτο δὲν φαίνεται ἐπιδοκιμάζοντες οἱ Σέρβοι πολιτικοί, οἵτινες θά προετίμων διὰ νύμφην καμμίαν Μεγάλην Δούκισσαν τῆς Ρωσίας. Οὕτως ἢ ἄλλως, ἐπειδὴ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἡγεμόνος Νικήτα μόλις συνεπλήρωσε τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, τὸ συναίεσιν τοῦτο εἶνε πρὸς τὸ παρὸν ἀπίους μόνον πόθος.

ΕΙΚΟΝΕΣ

— Ἐν Χαλκίδι ἀπέβησεν κυριολεκτικῶς τῆς πείνης ὁ γέρον Ἐπαμεινώνδας Μπογιατζής, ὅστις πρὸ πεντήκοντα ἔτων, βωμάλειός τότε νεανίας, ἐγένετο ἐπὶ στιγμὴν δημοτικώτατος ἐν Ἀθήναις, ἐνέπνευσε τοὺς λαϊκοὺς ποιητὰς καὶ ἤξιώθη τῶν συγγραφευτικῶν τοῦ Ὀθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας, διότι τυχὼν ἐκ κίρκου ἔρριψεν εὐκόλως κατὰ γῆς Ἄλλον παλαιστὴν ἐξακουστότατον καὶ κορυφασιώτατον.

Ἡ οἰκία, ἐν ἣ ἐγράφη ὁ «Ἕγνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν».

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐγένετο ἐκ φωτογραφίας τοῦ ἐν Ζακύνθῳ φιλοκάλου φωτογράφου κ. Γ. Ε. Δημητριάδου, τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλα λίαν ἐπιτυχεῖ ἔργα, σιεῖν τοπίων τῆς πόλεως Ζακύνθου, ἔχομεν ἑτοιμα διὰ τὴν Ἑστίαν. Ἡ φωτογράφησις τῆς οἰκίας τοῦ Σολωμοῦ ἐγένετο τῇ ὑποδείξει καὶ προτροπῇ τοῦ κ. Δ. Ἠλιακοπούλου, βιβλιοφύλακος τῆς ἐν Ζακύνθῳ Δημοσίας Βιβλιοθήκης, εἰς δὲ ὀφείλονται καὶ αἱ περὶ αὐτῆς σημειώσεις.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἀπέθανεν ἐν Ῥωσσίᾳ, προσβληθ εἰς ὑπὸ ἀποπληξίας ὁ δεινὸς φιλόλογος Nauck, μέλος τῆς ἐν Πετρούπολει Ἀκαδημίας, τοῦ ὁποίου ἡ ἐρμηνεῖα καὶ ἡ κριτικὴ τῶν ἑλληνικῶν κειμένων ἀποτελεῖ ἔργον μεγάλην κεκτημένον αὐθεντίαν ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ.

— Ἐπαίνεῖται ὑπὸ τῆς κριτικῆς τοῦ γαλλικοῦ τύπου τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ Emile Rouvillon, τὸ ἐπιγραφόμενον Antibel.

— Θὰ εἶνε περιεργότατον τὸ προσεγεῖς ἔργον τοῦ Λιμιλίου Ζολᾶ, ὡς ἐκ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας ἀποκομίζει ὁ συγγραφεὺς ἐκ τοῦ προσκυνήματος τῆς θαυματουργοῦ Παναχίας τοῦ Λούρδ, ὅπου μεθ' ὅλας τὰς ἀπειλὰς φανατικῶν τινῶν, μετέβη μετρησιμῶς. Τὴν ἡρωίδα τοῦ ἐν λόγῳ μυθιστορήματος θάποτελέσῃ ἡ θεόληπτος Βενουρόδεττη, τῆς ὁποίας τὸ γενέθλιον χωρίον Bartres ἐπεσκέφθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ μυθιστοριογράφος.

Ἐπιστημονικά.

Διὰ τελειοτάτου φωτογραφικοῦ μηχανήματος ὁ Wolff ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως νέον πλανήτην ἐκ τῶν μικρῶν, τῶν λεγομένων τηλεσκοπικῶν.

— Νέον τρόπον βαλσαμώσεως, ἀνώτερον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστών, ἐφεύρεν ἐν Λυῶν ὁ Dubois. Ἡ βαλσαμώσις αὕτη δι' ἐνέσεων νιτρικοῦ αἰθέρος ἢ ἀμυλικοῦ οἰνοπνεύματος τελουμένη ἔχει τὸ προτέρημα νὰ διαφυλάττῃ ἐπὶ μακρὸν ἀναλλοίωτον τὴν μορφήν καὶ νὰ μὴ ἀπαιτῇ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ἐντοσθίων.

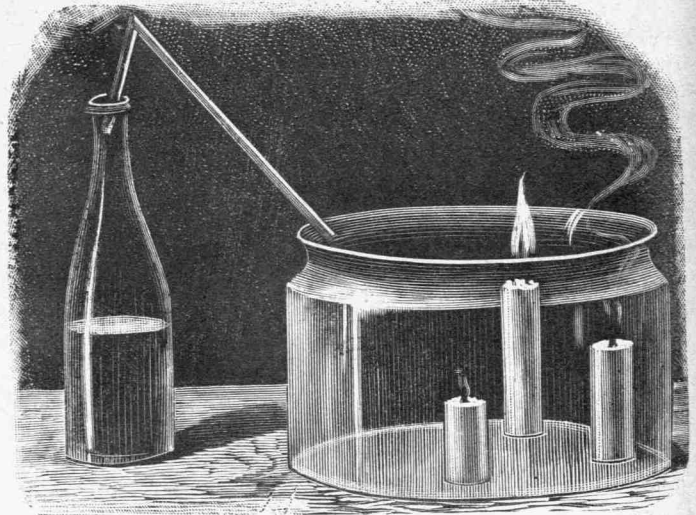
— Ὁ καθηγητῆς Λομπρόζος ἀνεκάλυψε ἐσχάτως ἐν τῷ ἐν Λονδίῳ συνελθόντι Συνεδρίῳ τῆς Φυσιολογικῆς Ψυχολογίας νέαν περὶ γυναικῶς μελέτην, πολὺ περιεργοτέραν τῶν μέχρι τοῦδε, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰποδείξῃ ὅτι φυσιολογικῶς ἡ γυνὴ εἶνε ψεύστρια. Αἰτία τούτου κατὰ τὸν Λομπρόζον εἶνε κυρίως ἡ ὡς ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ ὁργανισμοῦ ἀδυναμία τῆς γυναικῆς ἠξέυρομεν δὲ ὅτι γενικῶς οἱ ἀδύνατοι καταφεύγουσιν εἰς τὸ ψεῦδος καὶ εἰς τὸν δόλον, ἐν ᾧ ἡ παρρησία εἶνε ὁ κλῆρος τῶν ἰσχυρῶν. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἄλλα αἰτία τοῦ γυναικείου ψεύδους εἶνε ἡ αἰδώς, ὁ περὶ τὸ φθῶρον ἄρῳν, ἡ ζωηρὰ τῆς γυναικῆς φαντασία καὶ τὰ καθήκοντά της ὡς μητρός. Ἐκτενεστέραν ἀνάλυσιν τῆς νέας ταύτης ἐργασίας τοῦ περιφήμου φυσιολόγου ἐλπίζομεν νὰ προσφέρωμεν προσεχῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας.

— Ἀπέθανεν ἐν Στρασβούργῳ ὁ διακεκριμένος ἐντομολόγος Φερδινάνδος Reiber, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν διαφορῶν αὐτοῦ ζωολογικῶν συγγραμμάτων, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως καὶ ἱστορικὴν τινα μελέτην, πολλοῦ λόγου ἄξιαν περὶ τῆς Μασσαλιώτιδος.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἡ πιερότης τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

Κατασκευάσατε πρῶτον ἓνα σίφωνα γάρτινον, ἓνα σιλήνα δηλαδὴ κεκαμμένον εἰς δύο ἄνισα σκέλη, — τὸ ἐν πρέπει νὰ εἰνεῖσιν περίπτω πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἄλλου, — καὶ καλῶς κολλημένον, ὥστε νὰ μὴ ξεφυσῆ ἀπὸ κανὲν μέρος. Γεμίσατε κατόπι κατὰ τὸ ἡμίσει μίαν φιάλην ἀπὸ ὕδωρ ἀναμειγμένον με ὄξος, ὥστε νὰναλογοῦσιν εἰς ἓν μέρος δυνατοῦ ὄξους δύο μέρη ὕδατος, καὶ εἰσάγετε μέσα εἰς τὴν φιάλην ὀλίγην σόδα, κρυσταλλικὴν διὰ τὸ καλλίτερον. Θὰ παραχθῇ τότε ἀνθρακικὸν ὄξύ, τὸ ὁποῖον θὰ ἴδετε ἐκλυόμενον ἐκ τοῦ ὕγρου ἐν εἴδει φυσαλλίδων.

Ἄν ἐμβάλετε τόρα τὸ μικρότερον σκέλος τοῦ σίφωνος εἰς τὸ στόμιον τῆς φιάλης καὶ τοποθετήσατε τὴν ἀκρὰν τοῦ μεγάλου σκέλους παρὰ τὸ χεῖλος ἑνὸς ἀγγείου ὑαλίνου, ἑνὸς δοχείου γλυκοῦ παραδείγματος χάριν, τὸ ἀνθρακικὸν ὄξύ ἐκ τῆς φιάλης θὰ διοχετευθῇ εἰς τὸ ἀγγεῖον ἐπειδὴ δὲ τὸ αἶριον τοῦτο εἶνε πολὺ πυκνότερον τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αἵρους, θὰ κατατεθῇ εἰς τὸν πυθμῆνα τοῦ ἀγγείου, ἀνερχόμενον ἐκείθεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Περὶ τούτου δύνασθε νὰ βεβαιωθῆτε διὰ τριῶν τεμαχίων κηρίου ἄνισου μεγέθους, τὰ ὁποῖα τοποθετεῖτε καὶ ἀνάπτετε ἐντὸς τοῦ ἀγγείου καὶ ἐκ τῶν ὁποίων, τῇ ἐπιπενοργίᾳ τοῦ ὁλονεν ἀνερχομένου ἀνθρακικοῦ ὀξέος, θὰ σβύσῃ πρῶτον τὸ μικρότερον, κατόπι τὸ μεσαῖον καὶ τελευταῖον τὸ μεγαλύτερον.